

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Sžf/90/2014
Identifikačné číslo spisu:	3013200553
Dátum vydania rozhodnutia:	22.03.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Jarmila Urbancová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:3013200553.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jarmily Urbancovej a členov senátu JUDr. Milana Moravu a JUDr. Petry Príbělskej PhD. v právnej veci žalobcu L. A., bytom U., zastúpeného advokátom JUDr. Mariánok Rojkom, Advokátska kancelária so sídlom Železničná 90/12, Považská Bystrica, proti žalovanému Finančnému riaditeľstvu Slovenskej republiky, so sídlom Lazovná 63, Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1100306/1/20166/2013/5041-r z 25. apríla 2013, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 24. septembra 2014, č.k. 13S/106/2013-48, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Trenčíne z 24. septembra 2014, č.k. 13S/106/2013-48, **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Trenčíne (ďalej aj „krajský súd“) podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania a zrušenia rozhodnutia žalovaného č. 1100306/20166/2013/5041-r z 25. apríla 2013, ktorým žalovaný potvrdil platobný výmer Daňového úradu Trenčín č. 9312402/5/242529/2013 z 18. januára 2013. Týmto rozhodnutím Daňový úrad Trenčín (ďalej len „správca dane“) vyrubil žalobcovi daň z príjmov fyzickej osoby za rok 2006 v sume 2 548,39 €.

Krajský súd v Trenčíne posudzujúc správnosť právnych záverov daňových orgánov pri svojom rozhodovaní vychádzal z ustanovení § 29 ods. 5, ods. 6, § 42 zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení neskorších predpisov resp. v znení účinnom v čase vydania žalobou napadnutého rozhodnutia (ďalej len „zákon o správe daní“), § 48, § 49 ods. 1, ods. 3, § 69 ods. 3 písm. b/, § 74 ods. 5, § 165 ods. 1, ods. 2, § 165b ods. 1, ods. 2 zákona č. 563/2009 Z.z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, dospel k záveru, že správca dane určil daň na základe pomôcok dostatočne spoľahlivo a zákonným spôsobom, keďže žalobca nepodal daňové priznanie k dani z príjmov fyzickej

osoby za rok 2006 a to ani na výzvu správcu dane, pričom sa toto obdobie dosiahol príjmy s podnikania. V rozhodnutí o vyrubení dane bol uvedený súpis pomôcok, ktoré mal správca dane k dispozícii a na základe ktorých určil daň v súlade s ustanovením § 48 ods. 3 daňového poriadku. Krajský súd uviedol, že súčasne bolo pri rozhodovaní prihliadnuté na okolnosti, z ktorých žalobcovi vyplývali výhody, ktoré predstavovali výdavky a nezdaniteľná časť základu dane. Z týchto dôvodov súd nevyhovел návrhu žalobcu na pribratie znalca na určenie základu a výšky dane s príjmu fyzickej osoby. Z týchto dôvodov krajský súd žalobu zamietol.

O náhrade trov konania rozhodol krajský súd podľa § 250k ods. 1 OSP a neúspešnému žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

Proti tomuto rozsudku podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie domáhajúc sa, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že zruší rozhodnutie žalovaného ako aj rozhodnutie správcu dane a vec vráti na ďalšie konanie. Namietal, že napadnuté rozhodnutie bolo vydané na základe neúčinného právneho predpisu a že rozhodnutie je nepreskúmateľné pre neúplnosť spisov správneho orgánu.

Žalobca poukazoval na to, že žalovaný pristúpil k určeniu dane podľa pomôcok podľa § 42 zákona č. 511/1992 Zb. na základe úradného záznamu č. 670/320/30945/2011/Kur z 17. júna 2011. Dňa 25. októbra 2012 žalovaný vyhotovil protokol o určení dane podľa pomôcok a následne dňa 18. januára 2013 vydal rozhodnutie o vyrubení dane. Uviedol, že proces určenia dane podľa pomôcok správca dane dokončil a napadnuté rozhodnutie vydal podľa zákona č. 563/2009 Z.z., ktorý nadobudol účinnosť 1. januára 2012 a teda v konaní použil dva právne predpisy. Žalovaný odôvodnil použitie z. č. 563/2009 Z.z. tým, že v § 165 zákona č. 563/2009 Z.z. nie je upravený spôsob pokračovania procesu určenia dane podľa pomôcok, začatého a neukončeného pred účinnosťou zákona č. 563/2009 Z.z. a teda žalovaný nemohol pokračovať inak ako v režime tohto zákona. Krajský súd v napadnutom rozsudku ako dôvod zamietnutia žaloby uviedol, že určenie dane podľa pomôcok nebolo a nie je vyrubovacím ani daňovým konaním, t.j. konaním, v ktorom sa rozhoduje o právach a povinnostiach daňového subjektu a teda, že sa nevzťahuje ustanovenie § 165 ods. 2 zákona č. 563/2009 Z.z.

Podľa názoru žalobcu je postup žalovaného a argumentácia krajského súdu nesprávna, pretože daňovým konaním je každé konanie, v ktorom sa rozhoduje o právach a povinnostiach daňového subjektu. Určenie dane podľa pomôcok je v zákone č. 511/1992 Zb. zaradené do tretej časti nazvanej „Vyrubovanie konanie“, jedná sa teda o súčasť daňového konania. V zmysle § 165 ods. 2 zákona č. 563/2009 Z.z. sa takéto konania dokončia podľa doterajších predpisov. Žalovaný v zápisniciach o ústnom pojednávaní z 23. januára 2012, 31. júla 2012 a 4. decembra 2012 poukazuje na ustanovenie § 165 ods. 4 zákona č. 536/2009 Z.z., teda sám žalovaný určil, že po 1. januári 2012 postupuje podľa zákona č. 511/1992 Z.z. s poukazom na prechodné ustanovenia zákona č. 536/2009 Z.z.

Žalobca namietal, že pripustením argumentácie krajského súdu, že určenie dane podľa pomôcok nie je daňovým konaním, by nastala situácia, kedy by bol tento proces úplne samostatný a nezávislý na zákone č. 511/1992 Zb., na zásadách, na ktorých je tento zákon postavený, na proces by sa nevzťahovali žiadne pravidlá vyplývajúce zo zákona č. 511/1992 Zb., čo zo zákona nevyplýva.

Podľa názoru žalobcu bol správca dane povinný do 31.12. 2012 postupovať podľa zákona č. 511/1992 Zb.. Správca dane tak nepostupoval pri ústnom pojednávaní dňa 2. októbra 2012 a najmä pri vydaní protokolu č. 9312404/5/3095914/2012 dňa 25. októbra 2012, ktorý bol vydaný podľa § 48 a § 49 zákona č. 563/2009 Z.z., keďže v tom čase tento predpis účinný nebol.

Žalobca argumentoval, že žalovaný ako aj krajský súd interpretovali ustanovenie § 165 ods. 2 zákona č. 563/2009 Z.z. tak, že určenie dane podľa pomôcok nie je daňovým konaním a že sa naň toto ustanovenie nevzťahuje. Podľa názoru žalobcu je táto interpretácia nesprávna. Pokiaľ zákon uvádza pojem „daňové konanie“ a zo zmyslu a systematiky zákona vyplýva, že aj určenie dane podľa pomôcok je daňovým konaním, nemožno pri interpretácii § 165 ods. 2 zákona č. 563/2009 Z.z. dospieť k záveru, že určenie dane podľa pomôcok nie je daňovým konaním.

Podľa názoru žalobcu, v dôsledku aplikácie nesprávne právnej normy došlo k ohrozeniu a porušeniu práv a právom chránených záujmov žalobcu. Určenie dane podľa pomôcok je upravené v zákone č. 511/1992 Zb. a v zákone č. 536/2009 Z.z. rozdielne. Zákon č. 511/1992 Zb. upravuje inak podmienky, za ktorých možno začať konanie. Podľa zákona č. 563/2009 Z.z. je správca dane povinný oznámiť začatie určovania dane, rozdielna je právna úprava vyhotovenia protokolu, začatia vyrubovacieho konania, iný je režim námietok. Zákon č. 511/1992 Zb. dáva daňovému subjektu možnosť uzavrieť so správcom dane dohodu o určenie výšky dane a pod. V danom prípade žalovaný konanie o určenie dane podľa pomôcok začal v roku 2011 a protokol o určení dane podľa pomôcok vyhotovil dňa 25.10.2012, teda pred účinnosťou § 165b zákona č. 563/2009 Z.z. a počas účinnosti § 165 ods. 2 zákona č. 563/2009 Z.z.. Žalovaný bol tak do 30.12.2012 viazaný § 165 ods. 2 zákona č. 563/2009 Z.z., teda mal postupovať podľa zákona č. 511/1992 Zb. Pokiaľ žalovaný toto nerešpektoval. Rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia, prípadne trpí takou vadou, ktorá môže mať vplyv na zákonnosť rozhodnutia, resp. rozhodnutie bolo vydané na základe neúčinného právneho predpisu. Ak žalovaný aplikoval právny predpis, ktorý ešte nebol účinný, porušil tým zásadu legality v správnom konaní, čo má za následok nezákonnosť rozhodnutia ako dôvod pre jeho zrušenie.

Žalobca ďalej namietal, že v administratívnom spise sa nenachádzajú zápisnice o ústnych pojednávaniach z 23. januára 2012, 31. júla 2012 a zo 4. septembra 2012. Podľa názoru žalobcu sa jedná o manipuláciu so spisom zo strany žalovaného, keď súdu nebol predložený úplný spisový materiál.

Ďalej žalobca namietal, že žalovaný mu odmietol právo uzavrieť dohodu o určení výšky dane. Žalovaný uložil žalobcovi povinnosť predložiť všetky dostupné dôkazné prostriedky potrebné k určeniu daňovej povinnosti podľa pomôcok. Keďže žalovaný dôkaznú povinnosť nesplnil (nemohol ju splniť, pretože mu boli odňaté), žalovaný ho upozornil, že daň určí podľa pomôcok. Namietal, že žalovaný napriek námietkam žalobcu nerešpektoval povinnosť, že tak možno daň určiť až potom, ak sa daň neurčí dohodou. Žalobca tvrdil, že túto skutočnosť žalovaný zatajuje tým, že zápisnice o ústnych pojednávaniach z 23. januára 2012 a z 31. júla 2012 súdu nepredložil.

Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení z 27.11.2014 na odvolanie žalobcu navrhol napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdiť.

Uviedol, že žalobca v odvolaní uvádza v podstate tie isté námietky, ktoré boli predmetom súdneho pojednávania na krajskom súde a sú zhodné s námietkami uvedenými v odvolaní proti dodatočnému platobnému výmeru z 18. januára 2012. Žalovaný sa preto pridrižiava svojho stanoviska podaného ako vyjadrenie k žalobe.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods.1 veta prvá OSP) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods.1 veta prvá OSP) odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 OSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na webovom sídle Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk <. (§ 156 ods. 1 a ods. 3 OSP v spojení s § 211 ods. 2 OSP a § 246c ods. 1 veta prvá) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné priznať úspech.

Predmetom konania v danej veci je preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. 1100306/20166/2013/5041-r z 25. apríla 2013, ktorým žalovaný potvrdil platobný výmer Daňového úradu Trenčín č. 9312402/5/242529/2013 z 18. januára 2013. Týmto rozhodnutím Daňový úrad Trenčín (ďalej len „správca dane“) vyrubil žalobcovi daň z príjmov fyzickej osoby za rok 2006 v sume 2 548,39 € podľa pomôcok.

V správnom súdnictve prejednávajú sudy na základe žalôb prípady, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 OSP).

Jednou zo základných zásad daňového konania je zásada zákonnosti.

Účelom daňového konania je zistenie, či si daňové subjekty splnili v súlade s príslušnými hmotnoprávnymi predpismi svoje povinnosti voči štátnemu rozpočtu. Zákon preto zakotvuje oprávnenia daňových orgánov, aby mohli zisťovať, či daňové subjekty si splnili svoje povinnosti stanovené príslušnými hmotnoprávnymi predpismi. Keďže ide o fiskálne záujmy štátu, zákon o správe daní a poplatkov ale aj daňový poriadok obsahuje osobitnú úpravu zisťovania preverovania základu dane alebo iných skutočností rozhodujúcich pre správne určenie dane alebo vznik daňovej povinnosti daňového subjektu.

Podľa § 29 ods. 5 zákona o správe daní ak daňový subjekt nesplní svoju dôkaznú povinnosť pri určení výšky dane, môže správca dane výšku dane s ním dohodnúť. Na túto dohodu sa vzťahuje primerane § 11.

Podľa § 29 ods. 6 zákona o správe daní ak nesplní daňový subjekt pri dokazovaní ním uvádzaných skutočností niektorú zo svojich zákonných povinností, v dôsledku čoho nemožno daňovú povinnosť správne určiť a daň sa neurčí ani podľa odseku 5, alebo ak daňový subjekt vykonal úkony, ktoré svojím obsahom alebo účelom odporovali osobitnému predpisu alebo ho obchádzali a ktorých dôsledkom je zníženie základu dane, alebo v prípadoch podľa § 15 ods. 2, je správca dane pri určovaní daňovej povinnosti oprávnený použiť pomôcky, ktoré má k dispozícii alebo ktoré si zaobstará bez súčinnosti s daňovým subjektom. Takýmito pomôckami môžu byť najmä listiny, výpisy z verejných záznamov, daňové spisy iných daňových subjektov, znalecké posudky a výpovede svedkov v iných daňových veciach, správy a vyjadrenia iných správcov dane, štátnych orgánov a obcí, záujmových združení a vlastné poznatky správcu dane zo zdaňovania dotknutého daňového subjektu, ako aj jemu podobných daňových subjektov.

Podľa § 29 ods. 8 zákona o správe daní, daňový subjekt preukazuje skutočnosti, ktoré majú vplyv na správne určenie dane a skutočnosti, ktoré je povinný uvádzať v priznaní, hlásení a vyúčtovaní, alebo na ktorých preukázanie bol vyzvaný správcom dane v priebehu daňového konania, ako aj vierohodnosť, správnosť alebo úplnosť povinných evidencií alebo záznamov vedených daňovým subjektom.

Z citovaných ustanovení vyplýva, že daňové bremeno spočíva predovšetkým na daňovom subjekte. Je povinnosťou daňového subjektu preukázať, že skutočnosti, ktoré majú vplyv na správne určenie dane a údaje uvedené v daňovom priznaní sú úplné a správne. Ak daňový subjekt nesplní svoju dôkaznú povinnosť pri určení výšky dane, správca dane ju s ním môže dohodnúť, pričom vychádza z dostupných podkladov. Ak daňový subjekt nesplní niektorú zo svojich zákonných povinností, v dôsledku čoho v súčinnosti s ním nemožno daň určiť (napr. nepodá daňové priznanie alebo neumožní vykonať daňovú kontrolu, alebo urobí úkon, dôsledkom ktorého je zníženie dane), správca dane je oprávnený určiť daň sám bez spolupráce s daňovým subjektom, pričom vychádza z dokladov, ktoré má k dispozícii, alebo ktoré si zaobstará.

Podľa § 38 ods. 1 zákona o správe daní, daňové priznanie alebo hlásenie je povinný podať každý, komu vznikla povinnosť podať daňové priznanie alebo hlásenie podľa osobitného zákona, alebo ten, koho na to správca dane vyzve. Daňový subjekt je povinný daň zaplatiť najneskôr v lehote na podanie daňového priznania alebo hlásenia, ak osobitný zákon neustanovuje inak.

Podľa § 42 zákona o správe daní, k nebolo podané daňové priznanie alebo hlásenie v lehote podľa tohto zákona alebo podľa osobitného zákona, 6eb) správca dane vyzve daňový subjekt na jeho podanie. Správca dane je oprávnený v prípade nepodania daňového priznania alebo hlásenia v lehote podľa tohto zákona alebo podľa osobitného zákona určiť daň podľa pomôcok (§ 29 <.). Ak nebolo podané daňové priznanie alebo hlásenie ani v lehote určenej vo výzve správcu dane alebo ak neboli odstránené chyby v podanom daňovom priznaní alebo hlásení, správca dane je oprávnený určiť daň podľa pomôcok (§ 29 <.), ktoré má k dispozícii alebo ktoré si sám zaobstará, a to i bez súčinnosti s daňovým subjektom.

Správca dane o určení dane vyhotoví protokol o určení dane podľa pomôcok, pričom postupuje podľa § 15 ods. 2 <. piatej vety.

Podľa § 165 ods. 1 daňového poriadku, právne úkony a ich účinky pri správe daní, ktoré nastali do účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

Podľa § 165 ods. 2 daňového poriadku, daňové konania začaté a právoplatne neukončené pred účinnosťou tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov; sankcia sa uloží podľa zákona Slovenskej národnej rady č. 511/1992 Zb. <. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení účinnom do 31. decembra 2011, ak skutočnosť rozhodujúca pre uloženie sankcie nastala do 31. decembra 2011 a ak je to pre daňový subjekt priaznivejšie.

Ustanovenie § 165b daňového poriadku je prechodným ustanovením účinným od 30. decembra 2012

Podľa § 165b ods. 1 daňového poriadku, daňové konanie začaté podľa zákona Slovenskej národnej rady č. 511/1992 Zb. <. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov sa dokončí podľa zákona č. 563/2009 Z.z. <. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

Podľa § 165b ods. 1 daňového poriadku, § 165 ods. 2 znenie pred bodkočiarkou a § 165a sa od 30. decembra 2012 nepoužijú.

Vychádzajúc z citovaných ustanovení, keďže v danom prípade bol proces určenia dane podľa pomôcok začatý dňom 17. júna 2011 a nebol ukončený do 31. decembra 2011, podľa názoru najvyššieho súdu je v danom prípade nutné postupovať podľa ustanovenia § 165b daňového poriadku, t.j. podľa prechodného ustanovenia, z ktorého vyplýva, že daňové konania začaté podľa zákona č. 511/1992 Zb., čo je daný prípad, sa dokončia podľa zákona č. 563/2009 Z.z.

Podľa § 48 ods. 1 daňového poriadku správca dane zistí základ dane a určí daň podľa pomôcok, ak daňový subjekt

- a) nepodá daňové priznanie ani na výzvu správcu dane,
- b) nesplní povinnosť v lehote určenej správcom dane vo výzve na odstránenie nedostatkov daňového priznania a správca dane nezačal daňovú kontrolu,
- c) nesplní pri preukazovaní ním uvádzaných skutočností niektorú zo svojich zákonných povinností, v dôsledku čoho nemožno daň správne zistiť, alebo
- d) neumožní vykonať daňovú kontrolu; to neplatí, ak ide o daňovú kontrolu podľa § 46 ods. 2.

V danom prípade z obsahu súdneho ak aj pripojeného administratívneho spisu vyplýva, že žalobca za zdaňovacie obdobie roku 2006 daňové priznanie nepodal a nepodal ho ani po výzve správcu dane, ktorá mu bola doručená do vlastných rúk dňa 7. júna 2007. Medzi účastníkmi nebolo sporné, že žalobca mal v rozhodnom zdaňovacom období príjmy v sume 1 263 430,10 Sk od daňovníka Vladimíra Marčiša v hotovosti za dodávku mäsa. Z obsahu pripojeného administratívneho spisu vyplýva, že žalobca bol správcom dane opakovane vyzvaný na predloženie všetkých účtovných a daňových dokladov. Na uvedenú výzvu žalobca uviedol, že všetky účtovné a daňové doklady mu bolo zabavené pri domovej prehliadke príslušníkmi polície. Správca dane nahliadol dňa 22. septembra 2008 na Krajskom riaditeľstve Policajného zboru v Trenčíne do dokladov zabavených pri domovej prehliadke, avšak medzi zabezpečenými dokladmi sa nenachádzali žiadne daňové a účtovné doklady, peňažný denník ani evidencia prijatých a vydaných faktúr za rok 2006. Správca dane opakovane dňa 30. septembra 2011 vyzval žalobcu na predloženie všetkých účtovných dokladov potrebných na určenie dane podľa pomôcok. Žalobca žiadne doklady nepredložil. Vzhľadom k uvedenému správca dane pristúpil dňa 17. júna 2011 k určení dane podľa pomôcok v zmysle § 42 zákona o správe daní.

Tento proces určenia dane podľa pomôcok nebol ukončený do 31.12.2011. Od 01.01.2012 nadobudol účinnosť zákon č. 563/2009 Z.z. daňový poriadok. Prechodné ustanovenie § 165 daňového poriadku

proces určovanie dane podľa pomôcok, začatého a neukončeného pred účinnosťou daňového poriadku neupravuje. Keďže proces určovanie dane podľa pomôcok nebol ukončený do 31.11.2011, nebolo možné pokračovať v zmysle zákona o správe daní ale v zmysle daňového poriadku. Najvyšší súd sa nestotožnil s argumentáciou žalobcu, že určenie dane podľa pomôcok je vyrubovacím konaním a preto je nutné ho dokončiť v režime zákona o správe daní. Čo je daňovým a vyrubovacím konaním určuje ustanovenie 1a písm. d/ zákona o správe daní a aj ustanovenie § 2 písm. c/ daňového poriadku. Proces určenia dane podľa pomôcok je konaním, ktoré predchádza vyrubovaciemu konaniu, začína oznámením o začatí konania o určovaní dane podľa pomôcok a končí dňom doručenia protokolu o určení dane podľa pomôcok. Protokol o určení dane podľa pomôcok bol doručený právnomu zástupcovi žalobcu 7. novembra 2012. Po tomto dni začína vyrubovanie konanie na ktoré je nutné už aplikovať ustanovenia daňového poriadku.

Podľa názoru najvyššieho súdu, aj v prípade, že by boli aplikované ustanovenia zákona o správe daní, nebolo povinnosťou správcu dane pristúpiť k určeniu dane dohodu v zmysle § 29 ods. 5 zákona o správe daní. Z tohto ustanovenia vyplýva pre správcu dane len možnosť určiť daň dohodou a to v prípade predloženia daňových dokladov a spolupráce zo strany daňového subjektu.

Pokiaľ ide o námietku žalobcu, že správca dane jeho námietky v priebehu konania o určení dane podľa pomôcok neposúdil podľa § 15 ods. 8 zákona o správe daní, najvyšší súd poukazuje na to, že námietky v zmysle citovaného ustanovenia môže daňový subjekt uplatniť v priebehu daňovej kontroly. V danom prípade však daňová kontrola nebola vykonaná, keďže žalobca žiadne doklady ku kontrole nepredložil.

Pokiaľ ide o námietku žalobcu, že v administratívnom spise absentovali zápisnice z ústneho pojednávania z 23. januára 2012, 31. júla 2012 a zo 4. septembra 2012, najvyšší súd poukazuje na to, že uvedené zápisnice žalovaný najvyššiemu súdu predložil ako prílohu vyjadrenia k odvolaniu. S obsahom týchto zápisníc sa najvyšší súd oboznámil a dospel k záveru, že pre posúdenie skutkového stavu sú označené zápisnice irelevantné a procesné pochybenie žalovaného predložiť ich súdu ako súčasť spisového materiálu, nemá za následok vadné rozhodnutie vo veci. Ani keby žalovaný tieto zápisnice súdu predložil ako súčasť administratívneho spisu, nemohla by, ani táto skutočnosť privodiť žalobcovi priaznivejšie rozhodnutie vo veci.

Preto najvyšší súd na túto námietku žalobcu neprihliadol.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti podľa názoru najvyššieho súdu boli splnené podmienky na určenie dane podľa pomôcok v zmysle § 48 ods. 3 daňového poriadku, keďže žalobca ani napriek výzve správcu dane daňové priznanie nepodal.

Najvyšší súd Slovenskej republiky s poukazom na závery uvedené vyššie považoval námietky žalobcu uvedené v odvolaní proti rozsudku krajského súdu za nedôvodné, ktoré nemohli ovplyvniť posúdenie danej veci, a preto napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave ako vecne správny podľa § 250ja ods. 3 veta druhá OSP a § 219 ods. 1 OSP potvrdil stotožniac sa v zásade aj s dôvodmi jeho rozhodnutia (§ 219 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP).

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP a podľa § 250k ods. 1 OSP, nakoľko žalobca v odvolacom konaní úspech nemal a žalovanému náhrada trov konania zo zákona neprislúcha a ani mu v odvolacom konaní trovy nevznikli.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.